

SO: F 2 IV

Vingeboringen og de to prøvetakingene tyder på at løsmassene langs traséens nedre del består av en sandig leire hvor tørrskorpen ser ut til å gå nesten til fjell.

Kun 1 Pr. av merket på U-kart som skovlboring

403U

Prøvetakingen ble stort sett utført som skovlboringer da jordarten var for hard til at en fikk skåret ut sylindereprøver. Vanninnholdet var ca. 20 % hvilket var litt over utrullingsgrensen. Det viste seg uhensiktsmessig å foreta andre laboratorieundersøkelser enn å finne vanninnhold, flytegrense og utrullingsgrense på grunn av prøvenes fasthet.

404U

Da en utførte vingeboringen fikk en kun en avlesning, 7,3 t/m³ i 2,5 m dybde. I andre dybder var massen for hard slik at instrumentets måleområde ble overskredet.

Mellom ca. pkt. 20 og pkt. 213 tyder forskjellen mellom kartets koter og boringenes nivellerte høyder på at det er fylt opp en del. Dette har muligens skjedd i forbindelse med blokkene der. Massene er i alle fall meget faste.

405U,

Med hensyn til fjellets kvalitet viser diamantboringene ved hull 213 at fjellet består av lite oppsprukket leirskifer med tynne kalklag. Mellom 11,5 m og 12,1 m dybde var fjellet endel oppsprukket og inneholdt mye kalk. Alt i alt så de nederste 7 - 8 m ut til å være mer oppsprukket enn de øverste 6 m.

— — — — —
se SO: F 2 I

401U

Ved hull 179 var fjellet av samme art som ved hull 213, men det virket mindre oppsprukket.

Da de to prøvene viser så stort samsvar og er tatt på så vidt forskjellige steder, antar vi at de stort sett er representative for fjellet langs traséen. En kan m.a.o. regne med å støte på leirskifer med tynne kalklag. Sannsynligvis varierer oppsprekingsgraden endel, men bedømt på grunnlag av to prøver ser fjellet ut til å være relativt bra.

Geoteknisk
kontor

R- 696 del 1 (1965)